

haua allu þy foruærkat, sum þe aghu ouan a iorþinne, ok biltugha uara um alt rikit, ok þerra gozs, sum þe aghu, skal skiptas i þrea lyti: en lutin malsæghandanum, annan kununginum, þriþia hæraþinu.

IX. Vm at þer forwærka egh þerra husfru lut ælla 5
þerra barna.

Nu foruærka þer egh þera barna lut ok egh þerra husfru lut ok ængsins þæs lut, sum i bo a mæþ þöm, utan þerra lut en samins. Þy at engin ma annars lut foruærka, sua skal huar ensamin sina sak böta. 10

X. Um hua sum biltugha mæn haldær, ok þæn þe haua brutit uiþ skal firi þöm biþia.

Nu huar, sum þöm haldær, þæt ær sua undistandande, at huar, sum þöm föþir mera æn et mal ælla hialpær þem

1. „alt det, som de äga ofvan på jorden“, d. ä. all deras lösegendom.

2. *Biltughær*, *biltoghær* med oböjlig biform *biltugha*, adj. Biltog, fredlös inom riket till dess förlikning skett med målsägaren och konungen på dennes förbön gifvit förbrytaren fred. Ordet återfinnes ej i isl.-no. och någon antaglig etymologisk utredning däraf är icke gifven.

2. Inf. *uara* är genom *ok* för-enad med *þe haua*. „Då två ord sammanbindas med *ok*, sättes det senare stundom i infinitivus, ehuru det förra står i en finit modus“ (Schlyters företal till hans upplaga af ÖG1. s. IV f.). Sådana fall förekomma äfven i DrB 17: 2, ÆB 12: 1, ES 3: 1, RB 4: 1, BB 9: 7 o. fl. st.

5. *þer* [*sum kunungæ eþsöre bryta*],

5. *Husfrugha*, *husfrua*, *husfru*, *husprea* (VGl.), *husfröa* (=isl. *húsfreyja*) eg. husets härskarinna. Häraf har formen *hustru* utbildat sig, se Noreen i Nord. Tidskr. f. Filol. ny r. IV s. 35 ff. och i Arkiv I s. 295 ff.

8. Öfvers. som i boet äger del med dem

11. Prep. *um* styr ack., som vore *huarn* l. *huan*; man får väl här taga *huasum* ss. ett oböjligt sammansatt ord (förekommer i Västmannalagen).

13. Pres. part. *undistandande* har här bet. af gerundivum: detta är så till förståendes, bör förstås så. I fht. motsvaras detta af ett s. k. gerundium, hvilket dock af nyare gramma-